

โลกหน้ามีจริงหรือไม่

ปัญหา ปัญหาใหญ่ที่คนถกเถียงกันอยู่เสมอ ก็คือปัญหาที่ว่าโลกหน้าที่มนุษย์จะไปเกิด
หลังจากตายแล้วมีจริงหรือไม่ ?

ในเรื่องนี้พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้อย่างไรบ้าง ?

พุทธคำรัสตอบ “..... คุณก่อนพราหมณ์และคฤหบดีทั้งหลาย บรรดาสมณพราหมณ์สอง
พวกนั้น สมณพราหมณ์ที่มีวาตะอย่างนี้ มีความเห็นอย่างนี้ว่าทานที่ให้แล้วไม่มีผล การ
บวงสรวงไม่มีผล การบูชาไม่มีผล ผลวิบากแห่งกรรมที่สัตว์ทำดีทำชั่วแล้วไม่มี โลกนี้ไม่มี
โลกหน้าไม่มี มารดาไม่มี บิดาไม่มี อุปปาตีสัตว์ไม่มี สมณพราหมณ์ที่ไปโดยชอบ
ปฏิบัติโดยชอบ ทำโลกนี้และโลกหน้าให้แจ้งชัดด้วยปัญญาอันยิ่งเองแล้ว ประกาศให้รู้
ทั่ว ไม่มีในโลกดังนี้ เป็นอันหวังข้อนี้ได้คือ จักเว้นกุศลธรรม ๓ ประการ นี้ คือ กาย
สุจริต วิสสุจริต มโนสุจริต จักสมათานอกุศลธรรม ๓ ประการ นี้ คือ กายทุจริต วิสทุจริต
มโนทุจริต แล้วประพาดข้อนั้นเพราะเหตุไร เพราะท่านสมณพราหมณ์เหล่านั้น ไม่เห็น
อานิสงส์ในเนกขัมมะ อันเป็นคุณฝ่ายขาวแห่งกุศลธรรม ก็โลกหน้าที่อยู่จริง ความเห็น
ของผู้นั้นว่าไม่มีความเห็นของเขานั้นเป็นมิจฉาทิฐิ ก็โลกหน้ามีอยู่จริง แต่เขาคำริว่าโลก
หน้าไม่มี ความคำริของเขานั้นเป็นมิจฉาสังกัปปะ ก็โลกหน้ามีอยู่จริง แต่เขากล่าวว่าโลก
หน้าไม่มี วาจาของเขานั้นเป็นมิจฉาวาจา ผู้ที่ย่อมทำตนเป็นข้าศึกต่อพระอรหันต์ ผู้รู้แจ้ง
โลกหน้า ก็โลกหน้ามีอยู่จริง เขายังให้ผู้อื่นเข้าใจว่า โลกหน้าไม่มี การให้ผู้อื่นเข้าใจของ
เขานั้นเป็นการให้เข้าใจผิดโดยไม่ชอบธรรม และเขายังจะยกตนข่มผู้อื่น ด้วยการให้ผู้อื่น
เข้าใจผิด ไม่ชอบธรรมนั้นด้วย เขาละคุณคือ ความเป็นคนมีศีลแล้ว ตั้งไว้เฉพาะแต่ส่วน
โทษ คือความเป็นคนทุศีลไว้ก่อนเทียว ด้วยประการฉะนี้ อกุศลธรรมอันลามกเป็นอนอก
เหล่านี้ คือ มิจฉาทิฐิ มิจฉาสังกัปปะมิจฉาวาจา ความเป็นข้าศึกต่อพระอรหันต์ การให้ผู้อื่น
เข้าใจผิดโดยไม่ชอบธรรม การยกตน การข่มผู้อื่น ย่อมมีเพราะมิจฉาทิฐิเป็นปัจจัยด้วย
ประการฉะนี้ ฯ”

อปัณณกสูตร ม. ม. (๑๐๖)